

12. Яковлев Е.В., Яковлева Н. О. Педагогическая методологические аспекты построения. М.: Гуманитар. изд. центр ВЛАДОС, 2006. 239 с.

References

1. Vashchik T. I. (2005) Pryntsypy modeliuvannia pedahohichnoho protsesu [Principles of modeling of pedagogical process]. Pedahohika i psykholohiia formuvannia tvorchoi osobystosti : problemy i poshuky : zb. nauk. prats. Kyiv-Zaporizhzhia, issue. 34. 163–170.
2. Derkach A. A. (2003) Akmeolohiya : ucheb. posob. SPb. : Pyter.
3. Zahvazynskiy V. Y. (2003) Metodolohiya y metody psykholoho-pedahohycheskoho yssledovannia. M. : Yzdatelskyi tsentr «Akademyia ».
4. Kravchenko L. M. (2006) Neperervna pedahohichna pidhotovka menedzhera osvity: monohrafiia. Poltava: Tekhservis [in Ukrainian].
5. Leontev A. N. (1982) Deiatelnost, soznanye, lychnost. M. : Polytyzdat.
6. Matushkyn N. N., Stolbova Y. D. (2010) Rol mezhdystsyplinarnoho komponenta obrazovatelnykh prohrann, realizuiushchykh kompetentnostnuu paradyhmu [The role of an interdisciplinary component of educational programs implementing a competence paradigm]. Ynnovatsyy v obrazovanny. issue. № 11. 5–17.

УДК: 159.922.2

ГРНТИ: 14.35

7. Murovannaia N.N. (2009) Tselevoi podkhod kak osnova kontseptsyy pedahohycheskoho rukovodstva razvytyem professyonalnoi kompetentsyy v ynstytutakh posledyplomnoho pedahohycheskoho obrazovannia [Targeted approach as the basis for the concept of pedagogical leadership development of professional competence in the institutions of postgraduate pedagogical education]. Vytoky pedahohichnoi maisternosti: zb. nauk. prats. 2009. issue. 6. 242–246.

8. Novykov A. M. (2013) Metodolohiya : slovar systemy osnovnykh poniatiy. M. : Lybrokom.

9. Palchevskiy S. S. (2007) Pedahohika: navch. posib. K. : Karavella [in Ukrainian].

10. Selevko H. K. (2006) Entsiklopediya obrazovatelnykh tekhnolohiy : v 2 t. T.1. M. : NYY shkolnykh tekhnolohiy.

11. Furman A. V. (2012) Metodolohichne obgruntuvannia bahatorivnivosti paradyhmalnykh doslidzhen u sotsialnii psykholohii [Methodological substantiation of multilevel paradigm research in social psychology]. Psykholohiia i suspilstvo. issue. № 4. 78–125.

12. Iakovlev E.V., Yakovleva N. O. (2006) Pedahohycheskaia kontseptsyia: metodolohycheskye aspekty postroyeniya. M.: Humanytar. yzd. tsentr VLADOS.

Chepeliev O.O.

postgraduate student H.S. Skovoroda
Kharkiv National Pedagogical University

Tutarchyk M.B

postgraduate student H.S. Skovoroda
Kharkiv National Pedagogical University

THE ROLE OF STUDENTS 'INDEPENDENT WORK IN THE CONDITIONS OF APPLICATION OF INFORMATION TECHNOLOGIES

Чепелєв Олександр Олександрович

аспірант кафедри історії педагогіки і порівняльної педагогіки
Харківського національного педагогічного
університету імені Г.С.Сковороди

Титарчук Майя Володимирівна

аспірантка кафедри історії педагогіки і порівняльної педагогіки
Харківського національного педагогічного
університету імені Г.С.Сковороди

РОЛЬ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ В УМОВАХ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Summary. The article highlights the key aspects of the organization of independent work of university students, the basic principles of the organization of training in the use of information technologies. The role of introduction of information-didactic support and peculiarities of the use of information technologies in all forms of the educational process are analyzed. Emphasis is placed on the peculiarities of self-organization and organization of students' independent work when using information technologies of education in institutions of higher education.

Анотація. У статті висвітлюються ключові аспекти організації самостійної роботи студентів вищих, основні засади організації навчання в умовах використання інформаційних технологій. Проаналізовано

роль впровадження інформаційно-дидактичного забезпечення та особливості застосування інформаційних технологій у всіх формах навчального процесу. Акцентується увага на особливостях самоорганізації та організації самостійної роботи студентів при використанні інформаційних технологій навчання у закладів вищої школи.

Keys words: independent work, information technologies, students, educational process management, informatization of education, higher education, self-organization in training.

Ключові слова: самостійна робота, інформаційні технології, студенти, організація навчально-виховного процесу, інформатизація освіти, вища освіта, самоорганізація у навчанні.

Постановка проблеми. У зв'язку з інтенсивним розвитком інформаційної бази наукової сфери, розширенням ділових та культурних зв'язків з освітніми, науковими, економічними колами в міжнародному масштабі, підвищуються вимоги, що пред'являються до компетентностей висококваліфікованого фахівця в інформаційно-комунікаційній сфері. Особливу значимість здобувають уміння поєднувати професійні знання і вміння з комп'ютерною грамотністю. Тому новий етап розвитку вищої освіти у підготовці фахівців пов'язаний з переходом до практичної реалізації нової освітньої парадигми, яка базується на засадах самостійності та інформаційної компетентності. Тобто вона спрямована в першу чергу на розширення сфери самостійної роботи студентів в умовах залучення до процесу пізнання інформаційних та телекомунікаційних комп'ютерних технологій, які формують навички самоорганізації та самоосвіти.

Розвиток самостійності студентів, вдосконалення організації самостійної роботи студентів, налагодження її методичного забезпечення, впровадження і удосконалення нових інформаційних педагогічних технологій, формування самостійності у навчанні є основною метою навчально-виховного процесу у вищій школі. Актуальність проблеми полягає в опануванні студентами нових методів самостійної навчальної роботи на базі інформаційних технологій, формування навичок ефективної самоорганізації власної професійної діяльності.

Аналіз останніх наукових досліджень і публікацій. Інформаційно-комп'ютерні технології усе глибше проникають у всі сфери діяльності людини, забезпечують розповсюдження інформаційних потоків в суспільстві, утворюючи глобальний інформаційний простір. Невід'ємною частиною розвитку та існування підприємств та установ стало використання інформаційних технологій (ІТ). Тому головною задачею будь-якого закладу вищої освіти є навчання і виховання компетентних фахівців у цьому напрямку.

Мета дослідження – проаналізувати специфіку і проблеми організації самостійної роботи студентів та визначити ефективні методи її організації засобами інформаційних технологій з урахуванням вимог та умов сучасної освіти, як цілісної системи.

Предмет дослідження – педагогічні засади організації самостійної роботи студентів в умовах застосування інформаційних технологій.

На сьогоднішній день, основним завданням

вищої освіти є формування у студентів здатності самонавчатися, шукати новий, науковий матеріал і для цього використовувати новітні освітні технології. Вже немає нагальної потреби у простій передачі обсягу накопичених знань «віч-на-віч». Постійно зростає попит на спеціалістів, які вміють поєднувати творчі, управлінські, підприємницькі здібності з професійною і інформаційною компетентністю, з навичками соціальної взаємодії.

Аналіз психолого-педагогічної літератури свідчить, що проблему самостійної роботи та методи її організації вивчалися багатьма дослідниками. Л.С. Виготський, Я. Лернер, Н. Ф. Талізін, Л. М. Журавська [6] розкрили поняття «самостійна робота», «самостійна пізнавальна діяльність», «самостійність», а залучення інформаційних технологій, дидактичні та психолого-педагогічні проблеми використання комп'ютерних технологій в процесі навчання розглядалися у роботах Б.С. Гершунського, Є.А. Бараксанових, Є.І. Машбіц, Є.Д. Нелунової та інших [9]. Разом з тим існує нагальна проблема, пов'язана з розв'язанням деяких протиріч: збереження традиційних моделей навчання і стрімким та динамічним розвитком інформаційних технологій; між існуючими потребами в опануванні інформаційними технологіями і відсутністю швидкого впровадження цих технологій.

Самостійність – риса особистості, яка полягає у здатності самому поставити і самому досягати цілей, це така якість характеру, яка допомагає здійсненню самостійної роботи на основі формування якостей рефлексивного керування. Самостійна робота характеризується цілеспрямованою сукупністю суб'єктивних дій студента під керівництвом викладача на основі використання засобів навчального призначення. Якщо проаналізувати сучасну психолого-педагогічну літературу, то побачимо різні підходи до визначення поняття "самостійна робота студентів". О.М. Алексюк, А.А. Аюрзанайн, П.І. Підкасистий, В.А. Козаков визначають самостійну роботу як «будь-яку організовану викладачем активну діяльність студентів, спрямовану на виконання дидактичної мети в спеціально відведений для цього час» [10].

Важливим є аспект раціональної організації самостійної роботи з урахуванням рівня готовності до неї студента. Ці питання відображалися ще в працях Сократа, Демокріта, Ж.-Ж. Руссо, Я.А. Коменського, К.Д. Ушинського та продовжують активно досліджуватися вченими та педагогами-практиками (Антонюк М.С., Воевідко Л.М.,

Григор'єв А.В., Малихін О.В., Семинишина І.В., Шестакова Л.Г. та інші)

Самостійна робота є найважливішим компонентом педагогічного процесу, що передбачає інтеграцію різних видів індивідуальної та колективної навчальної діяльності, яка здійснюється як під час аудиторних, так й позааудиторних занять, без участі викладача та/або під його безпосереднім керівництвом [1, С. 65]. У контексті сучасної парадигми навчання самостійна робота домінує серед інших видів навчальної діяльності студентів та дозволяє розглядати знання як об'єкт власної діяльності студента. Ефективність самостійної роботи залежить від її організації, змісту, взаємозв'язку та характеру завдань і безумовно від результатів її виконання [2, С. 15]. Таке розуміння сутності самостійної роботи розкриває зовнішню та внутрішню сторони цього поняття. Необхідно пам'ятати, що розвиток самостійності відбувається постійно, це безперервний процес, який прослідковується від простого репродуктивного аж до творчого рівня самостійності. Проста репродуктивна самостійність – це відтворення, яке характеризується виконанням студентами завдань, які вимагають відтворення набутих знань. Під творчою самостійністю розуміють таку діяльність, у результаті якої самостійно відкривають щось нове, нетривіальне.

У сучасних умовах інформатизації суспільства та освітньої системи проблема самостійності виходить на суттєво новий рівень і з одного боку розглядається як педагогічний засіб організації та управління самостійною діяльністю студента в навчальному процесі, а з іншого, як специфічна форма навчально-наукового пізнання. Аналіз досліджень, які проводилися з проблем використання інформаційних технологій у навчанні студентів дозволяє визначити основні напрями активного застосування інформаційних технологій у навчальному середовищі, а саме:

- розширення можливостей підвищення якості освіти, відкриття нових можливостей розвитку мислення студентів, підбір індивідуальних способів отримання знань шляхом самостійної роботи за допомогою комп'ютера та мереж, реалізація важливих функцій використання інформаційних технологій як фактора зближення сфери освіти з реальним світом (Г.А. Бордовський, І.Б. Горбунова, А.С. Кондратьєв);

- організація навчання на основі поєднання традиційних та новітніх методів навчання, педагогічних та інформаційних технологій навчання, що пов'язано зі створенням єдиного інформаційного освітнього та інформаційного середовища (С.С. Полат, В.А. Смірнов);

- розвиток самостійності студентів на основі засобів інтерактивних та інформаційних технологій навчання (В. В. Лаптев).

Обрана тема є актуальною в сучасній освіті і тому, що кількість новітніх технологій зростає з

кожним роком і проблема є недостатньо розкритою навіть у найближчій перспективі.

Аналіз даного питання дозволяє сформулювати дидактичні можливості інформаційних технологій під час організації самостійної роботи студентів, а саме:

- за допомогою варіативності забезпечується гнучкість навчального процесу, змінюється зміст і методи навчання, форми організації навчальних занять, поєднуються різні методики навчання для студентів різного рівня підготовки;

- варіюються об'єми завдань та їх складність, темп виконання завдань;

- застосовується ігровий принцип навчання, як засіб активізації навчально-пізнавальної діяльності студентів, а також сприйняття та засвоєння навчального матеріалу на основі візуалізації;

- формується пізнавальний інтерес студентів, що посилює мотивацію навчання за рахунок його індивідуалізації;

- реалізації технічних можливостей комп'ютерних та мережних систем;

- і що найважливіше – це організація гнучкого і безперервного зворотного зв'язку, що дає можливість в свою чергу здійснювати контроль та діагностику, оцінювати етапи роботи, систематично й об'єктивно контролювати процес навчання.

В організації самостійної роботи студентів у контексті використання інформаційних технологій зазвичай спираються на наступні підходи: диференційний, системний та структурно-функціональний. За диференційного підходу у навчанні із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій розширюється доступність навчання, відбувається зміна якості навчання, впроваджуються нові технології, використовуються додаткові ресурси та посилюється роль самостійної роботи студентів у навчальному процесі. Системний та структурно-функціональний підходи в організації самостійної роботи студентів характеризуються активним використанням інформаційних технологій як об'єктивної необхідності, яка формує системність та структурно-функціональну зв'язність навчального матеріалу.

Отже, усі сучасні освітні технології спрямовані на те, щоб навчити студента працювати самостійно. І організація самостійної роботи студентів з використанням інформаційних технологій відкриває доступ до нових джерел інформації, дає можливості для набуття та закріплення навичок самоорганізації, дозволяє реалізувати нові методи освіти та самоосвіти.

13. Виклад основного матеріалу. Інформаційні технології в освіті – це технології, які здатні підготувати конкурентоздатних фахівців. Підвищується можливість істотно розширити творчий потенціал студентів і вийти за рамки традиційної моделі навчання. Вміння вчитися – важлива якість і допомагають в цьому освітні

програми, електронні матеріали, бази даних, системи тестування. Навчити студентів користуватися усіма можливостями інформаційних технологій у самостійній роботі – це складний і тривалий процес. Але він має сенс, адже засоби інформаційних технологій сприяють розвитку навичок самостійної роботи; підвищенню мотивації навчання; реалізації навчання, що набуває індивідуальних рис; розвитку інформаційної і освітньої компетентності студентів; реалізації мультимедійності учбового матеріалу; організації інтерактивного навчання.

Значне місце в самостійній роботі та навчанні студентів займає використання Інтернет-технологій для пошуку інформації. Зараз стають все більш доступними велика кількість довідкової літератури, навчально-методичних розробок, статей. Все це, безумовно, розширює навчальний потенціал студентів, але необхідно вчити творчо працювати з наявною інформацією [3, с. 105]. Все більшого значення набуває самостійна робота з додатковими джерелами (гlossаріями, словниками, енциклопедіями, базами даних). Актуальна проблема з якою стикаються студенти це – відбір необхідної інформації, з маси існуючої у глобальній мережі. Реалізувати це можливо за допомогою представлення навчального матеріалу у вигляді певних порцій на основі інструкцій та пояснень, довідкової системи, що супроводжують матеріал та дають змогу студенту не обмежуватися логікою електронної програми, а й використовувати пошук додаткового, тим самим відбувається побудова індивідуального маршруту самостійного пізнання й самоконтролю [4, с. 15].

Використання інформаційних технологій передбачає застосування різноманітних електронних програм та курсів навчального призначення, які спираються на використання наочності. Специфічними особливостями яких, на думку М. А. Бовтенко, є особлива інтерактивність, використання комплексу засобів представлення інформації: тексти, графіки, звук, відео; індивідуалізація навчання; адаптивність; моделювання завдань та контроль виконання [5, с.34]. Для самостійної роботи використовуються програмні продукти, які можна віднести до поточного типу, які дозволяють представляти розділ, що вивчається, як завершений об'єкт.

У той же час, за будь якої вище означеної форми інтеграції ІТ у навчальний процес, при підготовці і розробці завдань для самостійного виконання студентами викладачу необхідно робити акцент саме на індивідуальну роботу студентів з добре підготовленим структурованим матеріалом.

14. Отже, самостійна робота студентів при вивченні дисциплін навчального плану у ЗВО з використанням інформаційних технологій передбачає широкий спектр можливостей. Це й система роботи з електронними виданнями та ресурсами; й - виконання практичних завдань у віртуальних лабораторіях; дистанційне виконання індивідуальних завдань; поточний контроль за

допомогою електронного тестування; використання освітніх сайтів та автоматизованих навчальних програмних засобів тощо.

З даного питання нами було проведено дослідження рівня володіння студентами інформаційними технологіями у навчальному процесі.

Володіння ІКТ можна розділити на три основні рівні:

Низький (базовий елементарний) включає:

- Наявність загальних уявлень у сфері ІТ;
- Наявність лише загальних уявлень про електронний освітній ресурс, але не використовується або використання обмежене, на рівні бази даних;
- Володіння інтерфейсом операційної системи на елементарному рівні. Не заглиблюючись у допоміжні функції та функції форматування;
- Наявність загальних уявлень у сфері мультимедіа, використання у навчальних чи професійних цілях потребує сторонньої допомоги;
- Володіння базовими Інтернет-сервісами і технологіями обмежене особистими побутовими цілями.

Середній (базовий достатній):

- Уміння використання основних засобів Microsoft Office (форматування документів, зокрема створення власних стилів, шаблонів, злиття документів, імпорт та експорт даних, використання смарт-об'єктів, використання основних функцій Excel та ін.);
- Використання Google документів, створення груп доступу до них, завантаження, зберігання та редагування необхідних файлів на Google диску, широка робота з електронною поштою;
- Наявність акаунтів у соціальних та наукових мережах і використання їх для навчальної та професійної діяльності.

Високий (поглиблений рівень) включає:

- Здатність проектувати, конструювати й вносити інновації;
- Уміння організовувати доступ до інформаційних ресурсів глобальної мережі;
- Уміння самостійно вивчати ППЗ навчального та професійного спрямування;
- Знання, розуміння і використання хмарних технологій;
- Уміння встановлювати, налагоджувати та тестувати програми на ПК, впроваджуючи різні навчальні і тестові програми, вільне володіння засобами Інтернет-ресурсів.

Основними методами отримання результатів було анкетування та аналіз показників готовності студентів закладу вищої освіти до використання інформаційних технологій у самостійній роботі та у навчальному процесі. Дане дослідження проведено на базі Харківського національного технічного університету серед студентів I курсу, до дослідження було залучено 70 студентів віком від 17 до 23 років, які є студентами 1-го курсу

спеціальностей: «Теоретичні основи електротехніки», «Інженерна електрофізика», «Технічна кріофізика», «Гідравлічні машини», «Матеріалознавство», «Технологія машинобудування та металорізальні верстати», «Деталі машин та мехатронних систем», «Теорія і системи автоматизованого проектування механізмів і машин», «Обробка металів тиском».

Анкета для визначення оцінки студентами показників рівня володіння інформаційними технологіями, ефективного пошуку інформації, обробки даних та використання у навчанні включала такі одиниці для виміру як:

– засоби роботи з текстами й документами (засоби Office, зокрема Microsoft Office Word, Excel, Outlook, PowerPoint, Access);

– засоби роботи з інформаційними мережами та додатками (Google, зокрема Google Docs, Google Disk та ін.);

– інженерні програми та інші технології: дистанційна освіта, навчальні курси із використання ІКТ, наукові мережі (Гугл Академія, Web of Science, Scopus)

– соціальні мережі (Facebook, Instagram та ін.).

Результати опитування наведено у таблиці 1.

Таблиця 1.

Рівень володіння студентами 1 курсу інформаційними технологіями

№ з/п	Показники оцінювання	Рівні оцінювання	Результат опитування у відсотках
1.	Використання основних засобів Microsoft Office	Високий рівень	81
		Середній рівень	13
		Низький рівень	6
	Використання основних функцій Excel, PowerPoint, Access	Високий рівень	22
		Середній рівень	43
		Низький рівень	35
2.	Використання Google документів	Високий рівень	12
		Середній рівень	81
		Низький рівень	7
3.	Інженерні програми та інші технології: дистанційна освіта, навчальні курси із використання ІКТ, наукові мережі	Високий рівень	14
		Середній рівень	31
		Низький рівень	55
4.	Наявність акаунтів у соціальних мережах	Високий рівень	98
		Середній рівень	2
		Низький рівень	-

Аналіз отриманих результатів показав, що на високому рівні лише програмою Microsoft Office володіють 81 % студентів, тоді як рівень володіння іншими програмами (навіть Excel) володіє лише 22% опитаних, а інженерними програмами, іншими технологіями такими як дистанційна освіта, навчальні курси із використання ІКТ тощо лише 14% опитаних. Таким чином, зі зростанням професійності і складності програм відсоток володіння знижується, навіть не зважаючи що опитувані студенти технічного вишу і дані програми не є надскладним інструментом. Наприклад, професійні інструменти на момент дослідження освоїли лише 14%, а не здатні їх використовувати аж 55%. Це може бути викликано як об'єктивними факторами – початок навчання (1 курс) так і суб'єктивними – недостатня стартова освіченість студентів у сучасних інформаційних технологіях, особливо професійного плану.

Для порівняння були задані питання щодо володіння соціальними мережами. Результати показують, що майже всі студенти 98 % мають власні акаунти у таких соціальних мережах таких як Facebook, Instagram та ін. У соціальних мережах

студенти часто проводять більшість свого часу і не лише вільного, але і під час навчання. Того часу, який можна було б використати для опанування знаннями з інших важливих програм для навчання спеціальності і подальшого професійного розвитку.

Окремо необхідно зазначити, що використання соціальних мереж можливе і для освітніх цілей, але ж соціальні мережі не повинні ставати першочерговими і нажалі в цьому напрямку їх студенти майже не використовують. Користуючись соціальними мережами студенти і викладачі мають змогу створювати освітні сторінки та групи, надавати для загального доступу необхідні навчальні матеріали та файли, обмінюватися інформацією. Популярність відповідних мереж зумовлює більший відсоток відвідуваності студентами запропонованих викладачем ресурсів, можливість комунікації у реальному часі, тобто створення прототипу акаунтно-орієнтованих освітніх сервісів.

Таким чином, навчити студентів орієнтуватися в інформаційному середовищі, яке швидко розширюється, а також навчити працювати з освітніми програмами і ресурсами якомога на

більш висококваліфікованому рівні, а не на «оглядовому» – це головне завдання, яке необхідно поставити під час навчання студентів. Одним із засобів навчального призначення, який може стати у нагоді – це електронний підручник будь якого формату, який значно полегшує навчання і організацію самостійної роботи студентів. Електронний підручник може полегшити розуміння та активне запам'ятовування, залучає до процесу навчання ширші можливості сприйняття матеріалу.

В електронному просторі, з урахуванням можливостей електронних засобів, акцент в організації самостійної діяльності студентів зміщується в бік організації змісту навчального матеріалу та контролю засвоєння. Електронний навчальний матеріал повинен показувати шляхи просування у вивченні матеріалу, наставляти та контролювати самостійну роботу студента. Основне завдання викладача закладу вищої освіти – це забезпечення і розвиток у студентів системного мислення, усвідомлення необхідності застосування інформаційно-комунікаційних технологій для власного навчання. Перед педагогами стоїть непросте завдання – навчити майбутніх фахівців раціонально використовувати інформаційно-комунікаційні технології, їх унікальні можливості та програмне забезпечення в інформаційно-аналітичній роботі.

Переваги «комп'ютерного» навчання у широкому сенсі:

1. Мультимедійний текст (відео-, аудіо-матеріали, зв'язок із великою кількістю різноманітних джерел).
2. Висока мотивація, доступність і зацікавленість в інформації.
3. Необмежена кількість інформації, можливість її широкого вибору.
4. Самоконтроль і координація викладачем навчального процесу.
5. Можливість спілкування з носіями мови, ознайомлення з культурою країн, мова яких вивчається [5, С. 1].

Вагома актуальність застосування комп'ютерної техніки та інформаційних технологій це можливість реалізувати індивідуальний та диференційований підхід у навчанні студентів, а також забезпечення формування у майбутніх фахівців професійної інформаційної компетенції.

Висновки і пропозиції. Отже, застосування сучасних інформаційних технологій у процесі організації самостійної роботи має ряд переваг: навчальні продукти виконані на сучасному рівні; можливість вибору студентом індивідуального режиму роботи; використання переносу акцентів на електронні носії; варіативність завдань з урахуванням потенційних можливостей та здібностей студентів; підвищення професійної мотивації студентів; можливість об'єктивного електронного контролю за станом засвоєння студентом необхідного навчального матеріалу.

Використання інформаційних технологій в

організації самостійної роботи студентів дозволяє не тільки інтенсифікувати їх роботу, а й закладає основи їх подальшої постійної самоосвіти, навіть використовуючи звичні, як показало дослідження, для студентів соціальні мережі. А професійні програми та технології потребують окремої уваги і освоєння, самоосвіти тут може виявитися недостатньо

Таким чином, вимоги до інформаційної освіти в Україні спираються на баланс між можливостями навчального закладу володіти відповідними стратегічними ресурсами та готовність студентів до їх використання, між базовими традиційними формами і впровадженням прогресивних високотехнологічних форм навчання. Але, на сьогоднішній день існує велика проблема забезпечення інформаційними технологіями освітньої сфери, у зв'язку з тим, що багато закладів вищої освіти не мають належного фінансування або ж просто не прагнуть до оновлення кабінетів, аудиторій новою сучасною комп'ютерною технікою, що гальмує процес навчання з оволодіння новими формами і методами роботи з інформаційними технологіями.

Інформатизація створює новий спосіб пізнання, торкається практично кожного аспекту організації навчання: від галузевих стандартів і навчальних планів до формування необхідного рівня професійної культури всіх учасників освітнього процесу. Заклад вищої освіти, який створив найкращі умови для навчання засобами інформаційних технологій, виходить на якісно новий рівень сучасної освіти.

Список літератури:

1. Буйницька О.П. Інформаційні технології та технічні засоби навчання: навчальний посібник / Оксана Буйницька; М-во освіти і науки, молоді та спорту України, Київський ун-т ім. Бориса Грінченка. К.: Центр учбової літератури, 2012. 239 с.
2. Гапон В. Комп'ютерна система для інформатизації навчального процесу в загальноосвітніх навчальних закладах // Директор школи, ліцею, гімназії. 2001. №2. С.85-89
- 3.Гризун Л. Є. Дидактичні особливості сучасного комп'ютерного підручника / Гризун Л. Є. // Засоби навчальної та науково-дослідної роботи. – Харків: ХДПУ, 2000.
4. Гусак Т.М., Малінко О.Г. Підвищення самостійності студентів під час вивчення іноземних мов // Педагогіка і психологія. 2000. №4.
5. Жалдак М.І. Проблеми інформатизації навчального процесу в школі та ВУЗІ// Сучасна інформаційна технологія в навчальному процесі: Зб. наук. праць. Київ: «Наукова думка», 1991.
6. Журавська Л. М. Концептуальні умови управління самостійною роботою студентів у ВНЗ / Журавська Л.М. // Освіта та управління. Т. 3. 1999. №2.
7. Козаков В. А. Самостоятельная работа студентов и ее информационно-методическое

обеспечение: учебн. пособ. / Козаков В. А. К.: Вища школа, 1990.

8. Ландэ Д. В. Поиск знаний в Интернет. Профессиональная работа / Ландэ Д. В. Москва: Издательский дом «Вильямс», 2005. 72 с.

9. Нелунов А.И., Нелунова Е.Д. Информационные технологии в преподавании языков: Уч. пос. Якутск, 2002.

10. Пидкасистый П.И. Самостоятельная познавательная деятельность в обучении: Теоретико-экспериментальное исследование / П.И. Пидкасистый. Москва: Педагогика, 1980. –240 с.

Yusupova Naima Muzafarovna.

*Senior teacher of National University of
Uzbekistan named after M.Ulugbek
Tashkent, Uzbekistan*

METHODOLOGE, METHOD AND THEIR VALUE ON TEACHING FOREGIN LANGUAGES

Юсупова Наима Музафаровна

*Старший преподаватель
Национального университета
Узбекистан имени М.Улугбека
Ташкент, Узбекистан*

МЕТОДОЛОГИЯ, МЕТОД И ИХ ВАЖНОСТЬ В ИЗУЧЕНИИ ИНОСТРАННЫХ ЯЗЫКОВ

Annotation. This article is about investigating and teaching methods concerning to the principles of using by teachers to enable student learning. In order to learn any language efficiently, methods are important on teaching. There are different types of methods and they have own position in teaching languages. For instance, direct method of teaching, which is sometimes called the natural method, and is often (but not exclusively) used in teaching foreign languages, refrains from using the learners' native language and uses only the target language. Teaching methods, learning styles are considered one of the main features of efficiency. The term **teaching method** refers to the general principles, pedagogy and management strategies used for instruction. According to the article the choice of teaching method depends on what fits educational philosophy, classroom demographic, subject area(s) and education mission statement.

Key words: *Empty vessels, hermeneutic aspects, particular teaching method, proper equivalent, human advancement, educational philosophy, teaching system.*

Formulation of the problem: The main role of teaching methods in improving the culture and the science of students is the problem of our society. Language is the bridge of relationship and trade. In this case linguists should study, create new teaching methods for learners and approach as a professional educator, teacher. Presently scientific researchers are vital progress on each sphere. Conditions of reforming of all education system the question of the world assistance to improvement of quality scientific-theoretical aspect of educational process is especially actually put. As a President Shavkat Mirziyoyev Miromonovich has declared in the program speech “We build jointly Independent, Profuse and Democratic Uzbekistan State”: “...we mobilize our states and societies all power and opportunity to reach out young generation’s actuality and great purpose and to achieve success as a high intellectual spirituality and independent thinking”. The effect and destiny of our reforms carried out in the name of progress and the future, results of our intentions are connected with highly skilled, conscious staff, the experts who are meeting the requirements of time [10, p.14]

Analysis of recent research and publications: Issues related to the description in teaching languages, practice of using different methods, the type of methods and effectiveness of a teaches approach were

considered in the works of N. S.Hemavathi , Muthuja, Babu, Reimann, Andrew, Felder, Richard, Harmer, Jeremy, Lozanov, Singh, Y. K.

The statement of objectives of the article: The aim of our article is to identify appropriate teaching methods which can be used while teaching languages for foreign learners.

Statement of the main material: In fact, nowadays the demand to the teaching of foreign languages is increased day by day. Because language is the bridge of relationship and trade. In this case linguists should study, create new teaching methods for learners and approach as a professional educator, teacher. Presently scientific researchers are vital progress on each sphere. That’s why scientific articles are considered as good ways in order to study subjects. The followed article also is based on scientific materials and experiments.

As we know, Methodology is wide subject, includes methods and teaching approaches. In order to learn any language efficiently, methods are used on teaching. Each method has got own peculiarities and they are necessary while teaching foreign languages. In additional, it can improve acting accurately on learning, translating, understanding, analyzing. It is value to say that knowing other languages deeply gives a chance for speak colorful and vivid.